

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Στο Λεύκιο Αιμίλιο Παύλο που είχε εκλεγεί ύπατος για δεύτερη φορά έλαχε να κάνει πόλεμο με τον βασιλιά Περσέα. Μόλις γύρισε στο σπίτι το βραδάκι η κορούλα του Τέρτια, που τότε ήταν πολύ μικρούλα, έτρεξε στην αγκαλιά του πατέρα (της). Ο πατέρας της την φίλησε αλλά παρατήρησε ότι ήταν λίγο θλιμμένη.

Όλη η ζωή των Γερμανών περιορίζεται στο κυνήγι και στη σπουδή των στρατιωτικών πραγμάτων. Οι Γερμανοί δεν ασχολούνται με την γεωργία. Τρέφονται με γάλα, τυρί και κρέας. Σε τόπους πολύ παγωμένους φορούν μόνο δέρματα και πλένονται στα ποτάμια. Κάθε φορά που η πολιτεία τους διεξάγει πόλεμο, εκλέγουν άρχοντες με εξουσία ζωής και θανάτου.

Οι δικοί μας αφού έριξαν τα ακόντια στους εχθρούς μάχονται με τα ξίφη. Ξαφνικά πίσω στα νώτα (στην πλάτη) διακρίνεται το ιππικό. Οι κούρτες πλησιάζουν. Οι εχθροί στρέφουν τα νώτα και φεύγουν. Τους επιτίθενται οι ιππείς. Γίνεται μεγάλη σφαγή. Ο Σεδούλιος, στρατηγός και ηγεμόνας των Λεμοβίκων, σκότώνεται.

(Μονάδες 40)

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α) omnis vita: omnium vitarum
 Rei militaris: re militari
 Locis frigidissimis: loca frigidissima
 Magna caedes: Magnae caedis
- β) Domum: domo
 vesperum: vesper
 complexum: complexuum
 osculum: oscula
 pater: patrum
 carne: caro
 pellēs: pellium
 fluminibus: flumina
 gladiis: gladiatorum
 agriculturae: agriculturis
 equites: eques
 princeps: principibus

γ) Eorum-earum-eorum
Qui-quaе-quaе

δ) Nostri:
Είναι ονομαστική πτώση πληθυντικού αριθμού αρσενικού γένους, α' προσώπου για πολλούς κτήτορες της κτητικής αντωνυμίας poster-nostra-nostrum.
Στο β' πρόσωπο η αντωνυμία είναι: vestri

2. α) απαρέμφατα
Ενεστ: fieri
Μελλ.: factum iri
Πρκ: factam esse
Σ.Μελλ: factam fore

β) οριστική Μέλλοντα
Fiam, fies, fiet, fiemus, fietis, fient

γ) cucurrit: curret
animadvertit: animadversurum esse
erat: erunt
nutriuntur: nutritos fore
gerit: gestura es
cernitur: crevisse
fugiunt: fugeris
occiditur: occisus erit

3. α)

- L. Aemilio Paulo: Είναι δοτική προσωπική στο απρόσωπο ρήμα obtigit.
- Gerere: Είναι τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα obtigit.
- Tertia: Είναι επεξήγηση στο filiola
- tristiculam: Είναι κατηγορούμενο στο eam από το esse
- in fluminibus: Είναι εμπρόθετος προσδιορισμός στάσης σε τόπο στο lavantur
- rei: Είναι γενική αντικειμενική στο studiis
- lacte: Είναι απρόθετη αφαιρετική οργάνου-μέσου στο nutriuntur
- pelles: Είναι αντικείμενο στο habent
- gladiis: Είναι απρόθετη αφαιρετική οργάνου στο gerunt
- dux: Είναι παράθεση στο Sedulius

β) Οι δευτερεύουσες χρονικές προτάσεις είναι:
«ut domum ad vesperum rediit: είναι δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, έχει θέση επιρρηματικού προσδιορισμού του χρόνου,

εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο *ut*, εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (*rediit*) Η πρόταση δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν σε σχέση με την πράξη της κύριας.

«*cum civitas bellum gerit*: είναι δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, έχει θέση επιρρηματικού προσδιορισμού του χρόνου. Εισάγεται με τον επαναληπτικό χρονικό σύνδεσμο *cum*, εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (*gerit*) και δηλώνει επανάληψη στο παρόν και στο μέλλον

- γ) Domi: σε γενική πτώση δηλώνει στάση σε τόπο
Domo: σε αφαιρετική πτώση δηλώνει απομάκρυνση από τόπο
- δ) Το υποκείμενο του απαρεμφάτου *esse* είναι το *eam* δηλαδή βρίσκεται σε αιτιατική πτώση (ετεροπροσωπία) γιατί είναι υποκείμενο ειδικού απαρεμφάτου το οποίο δεν παραλείπεται.
- ε) 1. α. Παθητική σύνταξη: *a patre filiae osculum datum est*
 β. Ενεργητική σύνταξη: *(hostes) faciunt magnam caedem*
- στ) Απαρεμφατική σύνταξη:
Scriptor scribit filiulam eius Tertiam in complexum patris cucurrisse
Scriptor scribit Germanos non studere agriculturae